

19.

Ти, въчно пътниче,
Ясно ми слънчице,
Я се поспри.

Долу на земната,
Тварь сътворенната,
Благословената,
Ти се съзри.

Вижъ колко радости,
Милостъ и драгости,
Богъ намъ е далъ.

Въ турска монархия,
Мила екзархия,
Сливень епархия,
Намъ дарувалъ.

Длесъ съсъ смирене,
Свѣтло почтене,
Ний прѣдстоимъ.

Прѣдъ обичливиятъ,
Егомъ любивиятъ,
Пастиръ най-милиятъ,
Нашъ Серафимъ.

Ти Вседържителю
Нашъ Утѣшителю
Съсъ добрини.